

Den Trekker

Belgian Oldtimer Caravan Club-vzw

Najaarseditie 2016

In deze editie

	Pagina
Woord van de Voorzitter	3
Eerst even dit en boetiek clubartikelen	4
Lief en Leed van tante Vit	5
Van de techneut: Warm water in de caravan	6
Terugblik op La Roche-en-Ardenne	8
Terugblik op Schaffen	12
Onze VFW-caravan door P. van Wijngaarden	14
Welkom nieuwe leden	16
Terugblik op Westende	17
Verbroedering ... Uit : De kampeerkampioen, augustus 1960	20
Ergens	22
Bestuur en Medewerkers	23

Colofon

Den Trekker Belgian Oldtimer Caravan Club - VZW

Den Trekker verschijnt 4 keer per jaar en is een uitgave van VZW Belgian Oldtimer Caravan Club. www.BOCC.be
Het volgende clubblad verschijnt eind december 2016. Inzendingen voor de redactie moeten toekomen bij de redactie, ten laatste op 6 december 2016.

Redactie: Wilma van de Gevel; **Eindredactie en verantwoordelijke uitgever:** Patrick Pelckmans.
Heeft u ook een leuk verhaal of idee voor ons clubblad, laat het ons weten !!!

Fotograven: Karl Zijlstra en Mario de Bruyne.

Secretariaat en lidmaatschap: Heidi van Belle: secretariaat@BOCC.be.

Kasbeheer: Heidi van Belle; Rekeningnummer: BE62 7380 1633 87 61 op naam van BOCC-VZW.

Coverfoto: Hans Bakker e.a

Beste BOCC-ers,

Dit is mijn laatste voorwoord als jullie voorzitter.

Graag wil ik iedereen bedanken voor alle medewerking in welke vorm dan ook, maar tevens wil ik jullie nog vragen om jullie lidmaatschap te vernieuwen voor seizoen 2017 !!!

Voor alle leden, of voor het bestuur, ondernemen houdt altijd een zeker risico in. Perfectie bestaat nooit, maar de treffens georganiseerd door onze eigen leden waren de toppers van dit seizoen en het bewijs dat onze club echt leeft.

Vele mensen hebben zich op één of andere manier nuttig gemaakt. Er waren mensen, die ideeën opperden en mensen, die zich onvermoeibaar hebben ingezet (*zoals ondergetekende, red.*) Er waren mensen, die gewoon hebben meegedaan. Er waren er ook, die alleen maar lidgeld hebben betaald... Al deze mensen samen hebben echter de BOCC gemaakt tot wat deze nu is en kunnen zeggen, net als ik: "Dit is mijn Club".

Dit alles samen met de vele nieuwe leden die onze club dit jaar kwamen vervoegen, geven mij een geslaagd gevoel over het BOCC- seizoen 2016, maar toch ook over de afgelopen 5 jaar van mijn voorzitterschap.

Het is nu tijd voor nieuwe bestuurders, en daar jullie allemaal al een tijdje in de onzekerheid zaten wil ik nu al een beetje de spanning er af halen: Er zijn kandidaat bestuurders !!!

De ledenvergadering heeft nu als belangrijkste bezigheid: Het samenstellen en kiezen van een nieuw dagelijks bestuur. Zij baseren hun keuze zorgvuldig op mensen, die de vereniging verder kunnen helpen, misschien niet alleen omdat ze vakbekwaam zijn, maar ook omdat ze goed in het team passen en elkaar kunnen aanvullen met kennis en ervaring.

Ik ben blij jullie te kunnen mededelen, dat het huidige bestuur een op alle gebied gezonde erfenis zal nalaten, mede dankzij de inzet en professionaliteit van mijn medebestuurders, maar ook vanwege jullie inbreng!

Een bestuursovergang is meestal niet eenvoudig, een nieuw bestuurslid of een huidig bestuurslid dat verder wil gaan heeft zijn sterke of minder sterke kanten die ingepast moeten worden in het bestaand BOCC- takenpakket, het is een puzzel met een nooit 100% ideale oplossing. Maar het is een puzzel met een mooie oldtimer caravan erop afgebeeld.

Graag wil ik jullie nu al vragen om ons nieuw bestuur alle de nodige medewerking te verlenen die ze verdient en het vertrouwen te geven wat wij de afgelopen jaren hebben mogen genieten, alle misverstanden en of andere narigheden daargelaten.

Mijn taak als jullie voorzitter ga ik afronden, maar wanneer jullie straks, over een jaar of zo tegen me zeggen: "Het bestuur doet het goed", dan betekent dit, dat wij en jullie samen, als BOCC, op de goede weg zijn !

Zo snel als mogelijk zal het nieuwe bestuur onder leiding van haar voorzitter informatie geven via een BOCC nieuwsbrief en de winter-editie van onze Trekker. Nog veel leesgenot in deze Trekker en tot ziens!

Patrick.

*Vrijwilliger zijn...
is vrijwillig maar niet vrijblijvend,
is verbonden maar niet gebonden,
is onbetaalbaar maar niet te koop,
is positief denken,
is positief doen,
met als enige doel,
jezelf
en de ander
een goed gevoel.*

Nog even dit ...

Wie kan lid worden van de BOCC? en waar staat de BOCCvoor?
(tekst anno 2007, overgenomen van Bob Desmedt)

Iedereen die een oude caravan en schone manieren heeft kan lid worden van de BOCC.
Een oude caravan betekent dat deze minstens vijftig jaar oud moet zijn.

Met schone manieren wordt bedoeld het sociaal contact en de vriendschapelijke, ongedwongen en respectvolle manier van omgaan met mekaar zonder dat er reglementen aan te pas hoeven te komen.

Bij de stichting van de club werd van meet af aan gesteld dat politiek of godsdienst geen rol mocht spelen, evenmin als sociale rang of stand. Onze club bestaat uit onbetaalde vrijwilligers, de BOCC wil zeker geen grote professioneel uitgebouwde vereniging worden, tijd en middelen zijn dus zeer beperkt.

Elk betalend BOCC lid kan het gehele jaar initiatieven of opmerkingen doorgeven aan het dagelijks bestuur.
Vier maal per jaar komen de leden van de BOCC bijeen op een treffen, ieder lid kan mits afspraak een treffen weekend.

BOCC leden kunnen ook deelnemen aan de bijeenkomsten van onze buurland.. Elk jaar wordt tijdens het Hemelvaartweekend de European Classic Caravan Rally gehouden. De organisatie is in handen van één van de Europese clubs.

Boetiek Clubartikelen

Onderstaande artikelen zijn te koop in de clubwinkel van Goedele Jacob:

Kleding:	T-shirt	€ 10,00	T-shirt kind	€ 8,00
	Polo	€ 15,00	Sweater	€ 20,00
	Fleece vest	€ 30,00	Damestopje	€ 20,00

Nieuw

BOCC-Kurkentrekker € 3,00

Sticker klein € 2,00

Vaantje € 11,00

Nieuw

BOCC-tas 3,00

Sticker groot (logo) € 13,00

Goedele heeft bij treffens diverse spullen bij zich, maar als je zeker wilt zijn van een bepaalde maat van een kledingstuk, dan is het aan te raden, dit vooraf bij haar te bestellen.
Telefoon:
+32- 479 45 85 11
of E-mail:
boetiek@bocc.be

*Herinner mij,
maar niet in sombere dagen.
Herinner mij, in stralende zon,
hoe ik was, toen ik alles nog kon.*

De laatste jaren brandde het kaarsje steeds zwakker. Hedenmiddag is het uiteindelijk gedoofd en is rustig en kalm overleden mijn lieve partner, onze vader, schoonvader en opa

Ton Boetje

Amsterdam, 2 december 1939

Arnhem, 17 juli 2016

Margôt Wets
Sandra en Tonny
Jasper
Iris
Michael en Peggy-Rose
Iza

Rembrandtlaan 12
6814 JM Arnhem

I.M. Ton Boetje

In 2003 organiseerden Wilfried en Linda een treffen in Scherpenheuvel en kwamen Ton en Margôt Boetje op bezoek. Ze werden spontaan lid en kregen volgnummer 36. Praktisch op alle evenementen waren zij aanwezig, als eerste aankomend, als laatste vertrekkend. Als "Bellevrouw" klingelde Margôt tot afscheid naar de huistrekkende leden.

Ton, als grappenmaker, wist op alles wel een geintje. In Lombardsijde vond hij er niet beter op, om de achtervolging in te zetten met zijn scootmobiel (zijn Harley Davidson) op Jan met zijn Trike.

Al ging de gezondheid van Ton de laatste jaren achteruit, je hoorde hem nooit klagen. Je kan soms zo weinig doen om te helpen, maar ik ben er zeker van, dat de kaartjes met ieders naam, die we hem stuurden, hem wel plezieren.

Ton is rustig bij zijn familie ingeslapen. Zijn laatste wens was begraven te worden in zijn lievelingsshirt van de BOCC.

Boetje, zoals wij hem graag noemden: We zullen je zeker blijven herinneren, zoals je was, toen je nog alles kon.

We wensen Margôt en familie alle sterkte toe!

Tante Vit

Klustip!

Warm water in de oldtimer een luxe?

Neen toch!

Wintertijd = klustijd!

Het is echt makkelijker dan je zou denken. En duur is het ook niet. En veel plaats neemt het ook al niet in. En het kan bovendien ook met een gewone dompelpomp...

In moderne caravans is het stilaan gemeengoed geworden, warm water in de badkamer. Meestal wordt één van de diverse Truma systemen ingebouwd, al dan niet in combinatie met de ringverwarming. Of bij Engelse caravans ook wel eens een Carver... Of bij de duurdere Scandinavische caravans een Alde combiketel. Nadeel is echter wel dat ze allemaal redelijk veel ruimte innemen. En naargelang de uitvoering ook wel wat gewicht hebben. En dat kunnen we missen bij de meeste van onze oldtimers he?

Meest gekende boiler is misschien wel de Truma B10/B14 met een inhoud van respectievelijk 10 en 14 liter. Op zich al redelijk zwaar want het is een roestvrij stalen kuip met gasbrander en optioneel een elektrische verwarmingsspiraal, maar bovendien zit er een massa water in die je steeds moet meesleuren. Tenzij je hem iedere keer weer aflaat... Niet erg handig. Je moet er, naast een gasaansluiting ook een uitlaat doorheen je caravanwand voor voorzien. Om van de inbouwruimte die je er voor nodig hebt nog maar te zwijgen.

Neen, er zijn ook lichtgewicht oplossingen, dus zeer geschikt voor de oldtimer. Ik heb hem zelf in mijn Bourgeois B36 ingebouwd, zonder iets te moeten verzagen of veranderen.

Ik heb het dan over de Elgena boiler. Klein maar fijn. Ik vond hem toevallig in de Reimo catalogoog. Duits fabricaat, degelijk. Bestaat in 3, 6 en 10 liter uitvoering, maar de 3 liter voldoet prima! Je kan kiezen tussen een 220 Volt of een 12 V (of 24V) uitvoering, of de combinatie. Ik heb gekozen voor de goedkoopste variant (ong. € 140), met 220 V / 600 Watt verwarmingselement.

In enkele minuten heb je warm water van 40°C, nog een paar minuten meer en het is 80°C, meer dan heet genoeg voor een vettige afwas. De temperatuur is traploos regelbaar, zodat je hem iets onder stand 2 handig kan gebruiken om bijvoorbeeld je handen te wassen zonder ze te verbranden. Ik vind het erg fijn, zeker in het voor- en naseizoen, om je in de caravan even op te frissen, je tanden te poetsen of snel warm tapwater te hebben. Met 600 Watt heb je dan ook op geen enkele camping een probleem.

Douchen kan wel niet, daarvoor is de inhoud te klein en het vermogen om het als doorstroomtoestel te gebruiken te laag. Maar wie doucht er in zijn oldtimer?

Neen, ik ben er zeer blij mee, vooral omdat hij zo licht is. Alles is van kunststof (wel stevig), ook de tank. Daarom kan je hem niet in een druksysteem met bijvoorbeeld een Shurflo of Fiamma pomp gebruiken! Je hebt dus een eenvoudig dompelpompje vandoen, zoals in onze meeste oldtimers zit.

Natuurlijk moet je wel de aftapkraan aanpassen naar een model met koud én warm water. Een mengkraan dus met elektrische schakeling voor je pompje, want het systeem mag gezien het allemaal kunststof is géén druk opbouwen (dus ook geen dompelpomp met terugslagventiel gebruiken...). Ik heb meteen voor een kraan gekozen met een uittrekbare (sproei-) kop. Is handig om het spoelbakje en het aanrecht te reinigen! Vóór de winter wel even het water afdalen langs het kraantje onderaan de tank!

Gegevens: 30 x 16 x 19 cm (zowel staand als hangend aan de zijwand in te bouwen)

1,2 kg

Anti-vries stand

Meer info? <https://www.elgena.de/collections/boiler>

Daniël

La Roche 2016 – Camping Benelux (door Nele Aerden)

Het is al enkele dagen meer dan 30° en donderdag vertrekken we naar La Roche, camping Benelux. Ik hoop dat we weer gaan kajakken dit jaar. Enkele jaren geleden vond ik dit namelijk zo leuk, met een hele bende lachen en gieren op het water.

Hans en Jacqueline Bakker staan al sinds dinsdagmiddag in onze tuin te kamperen. Jammer genoeg moet ik zelf werken, maar Gert en Beetle (onze jonge 4-voeter van 5 maanden) entertainen hen wel. Wel leuk een camping gevoel in eigen tuin!

Het is eindelijk donderdag, iedereen is gepakt en gezakt, klaar om te vertrekken. Mijn ouders en Hans en Jacqueline vertrekken al. Wij pikken onderweg Rudi en Linda op. Dit zijn vrienden uit het keverwereldje met een VW Kever en een Eriba Puck, die meegaan op testweekendje.

Onderweg krijgen we telefoon, 'waar blijven jullie', we kunnen jullie plaats niet blijven vrijhouden. Als we toekomen op de camping begrijpen we waarom. Het is hoogseizoen en de camping is volzet. Zo'n overvolle camping hebben we nog nooit meegemaakt, caravan, auto, tent, allemaal op een meter van elkaar. Voetgangers, fietsen en honden, het is een drukte van jewelste. Waar zijn we hier terecht gekomen? Gelukkig hebben we er gedurende het weekend niet zo veel last van gehad. Net op tijd komen we toe. Daar staan we dan mooi, 4 op een rij.

Jean-Marie is de eerste van de club die we zien. Hij was verantwoordelijk voor de plaatsing van de caravans. Niet makkelijk als er te weinig plaatsen voorzien zijn en de campingreceptie niet wil meewerken. En dan vragen wij ook nog eens om samen te mogen staan. Bedankt Jean-Marie! Mijn eerste vraag aan hem was natuurlijk "wanneer gaan we kajakken?". Hij was echter enkel verantwoordelijk voor de plaatsing van de caravans en de receptie. Voor de rest was er niks georganiseerd noch info over wat er te zien/te doen is, ook niet van de camping uit. Zo zie je maar weer dat het goed is als een van onze leden zelf een meeting organiseert. Vaak zijn ze fier op eigen streek en wordt er een leuke uitstap georganiseerd.

Ik blijf echter niet bij de pakken zitten. Jean-Marie en Yvan vinden het prima als ik het zelf organiseer. Zo gezegd zo gedaan. Gewapend met pen en papier om alle namen op te lijsten vertrek ik naar iedere caravan, ondertussen kan ik iedereen begroeten. Jammer genoeg is er niet veel respons, maar ik heb er toch 10, inclusief mezelf, bij elkaar kunnen sprokkelen.

Vandaag is het kajakverhuurbedrijf al dicht, maar morgenvroeg wandelen we naar het stadje en passeren we er. Blijkt dat we elke dag van 10-14u kunnen vertrekken. Ondertussen is het vrijdagmiddag, dus vandaag vertrekken zal niet meer lukken. Maar vanavond is het receptie, komt dat even goed uit. Van Valère mag ik

alles uit de doeken doen: zaterdagmorgen 9u45 verzamelen bij Matt en Jacqueline. Wie wil mag mee, maar graag even een seintje vooraf. We gaan voor de 9 km, een 2 uur durende tocht over de Ourthe. En ja we passeren de camping weer dus aan de landrotten onder jullie, aanmoedigen van aan de waterkant mag! Helaas geen extra inschrijvingen, wel 2 afhakers, dus 8 it is!

Op de receptie werd er extra getrakteerd door Kristel voor haar verjaardag. Wat een verwennerij, voor herhaling vatbaar J.

We zouden niet in België zijn als het weer geen roet in het eten zou gooien. Vrijdagavond barst er namelijk een hels onweer los. Regen valt met bakken uit de lucht. Zaterdagmorgen lijkt de Ourthe met 1 meter gestegen en het bruine kolkende water ziet er ineens niet meer zo aantrekkelijk uit. Bovendien voorstellen ze nog onweer voor vandaag. Bij deze iedereen verwittigd. Kajakken gaat vandaag niet door. Maar ik geef niet op, morgen is nog een dag! Vandaag dan maar een uitstapje naar de Knauf in Luxemburg om inkopen te doen. S'avonds gezellig aan de caravan met wijn uit een VW Busje, met dank aan Klaus!

Zondagmorgen loopt mijn wekker weer vroeg af: Beetle moet een plasje doen. Als ik over het terrein loop zie ik dat er al enkele vertrokken zijn of vertrekkensklaar staan. Het fiezelt een beetje, maar de Ourthe is gezakt. Na een telefoontje aan het verhuurbedrijf blijkt het geen probleem om vandaag te gaan kajakken.

Nog 5 personen (inclusief mezelf) die het aandurven. We spreken af om 11u. Gepakt en gezakt staan we klaar voor een 'droge' groepsfoto.

Het verhuurbedrijf leidt ons in de wondere wereld van het kajakken. Ze zijn zelfs zo vriendelijk om onze kajaks naar boven te zeulen. Enkel nog naar beneden schuiven, instappen en weg zijn wij!

So far so good, maar hoe ging het sturen ook weer? Tina en Nick hebben het meteen onder de knie. Frans heeft zijn plaatsje aan mij afgestaan en zit alleen in een kajak. Ook hij lijkt er snel mee weg. Jacqueline en ik dat is een ander paar mouwen. Na enkele 'horizontale' pirouettes over het water, komen we in de juiste richting voorbij de 'landrotten'. Enkele poses voor de foto's in het clubblad en ja lap daar heb je de eerste versnelling en we maken al water. Dat is een natte broek tot thuis! Het is nog steeds bewolkt, maar niet koud. Op naar de volgende versnelling! Vanaf nu kunnen we genieten van het uitzicht, ook al moeten Jacqueline en ik hard werken om de boot recht te sturen. Tina en Nick do-Halverwege is er een grotere versnelling met een picknickplaats voor toeschouwers zo lijkt het wel!

Eerst Tina en Nick en ja hoor ook hier gaan ze vlotjes over. en alsof het niets Nu Jacqueline en ik. Wij blijven natuurlijk steken. Na wat gewiebel, zitten we schuin, dan kantelen we zeker. Terug met de snuit vooruit, wiebel wiebel en ja hoor we hebben het gered. Terwijl wij vast zaten is Frans ons vlotjes gepasseerd. Blijkbaar toch ook z'n voordeel af en toe zo alleen varen. Maar die vinnigheid en snelheid is niet altijd ok, wel Frans? We naderen het einde. Eerst een betonnen brug, daarna de "Ikea"-brug. Die laatste is onze halte, maar waar is Frans ineens? Ja die snelle bootjes hebben ook zijn nadeel. De eerste van ons 5 die volledig gedoopt is. We varen verder naar het einde, waar Frans besloot eerst nog even opnieuw een duik te nemen. We vertellen wel iedereen dat je veel gezweet hebt, je draagt toch een 'sneldroogbroek'. is.

Het zit erop, "busje komt zo" en ja hoor afgezet aan de camping! Nu nog een "na"-foto en klaar voor de douche. En nee we hebben geen shampoo en douchegel meegenomen om onderweg te douchen zoals enkele hadden voorgesteld.

Dank je Tina, Nick, Frans en Jacqueline om mee te gaan!

Een maal terug op de camping zien we dat er weer een aantal vertrokken zijn of vertrekkensklaar staan. Ook wij blijkbaar vertrekkensklaar. Het weekend zit er weer op!

Misschien tot aan het zeeetje in September!

Nele

Camping Benelux: Comfortplek met eigen visvijver*

* Alleen bij regen

Fly-inn Schaffen augustus 2016

Tijdens het weekend van 12 en 13 augustus zijn we met een 20-tal caravans van onze club naar het tussendoortje Fly-Inn te Schaffen geweest. Daar het vliegveld dit jaar 100 jaar bestaat werd een en ander extra in de kijker gezet.

Omdat het de dagen ervoor erg hard had geregend besloten we niet alleen cachout botten mee te nemen, maar ook met 2 caravans te gaan. Een tweede voor Jolien, een vriendin (Stephanie) en ons petekind Andy, zodat zij niet in een klamme tent moesten slapen.

Voor mij een hele uitdaging, na heel wat jaren te hebben meegereden, mocht ik dan onze Mostard voor de eerste keer ter plaatste brengen. Vrijdag tegen de middag vertrokken we dan. Na een paar kilometer te hebben gereden zakte de stress en volgde een ontspannen ritje naar Schaffen. Daar aangekomen moesten we langs de achterkant binnenrijden wegens een te drassig terrein. Langs een smalle weg waar geen 2 wagens elkaar konden passeren. Daar mocht ik dan ook nog even achteruit manoeuvreren, waar ik ook nog in slaagde.

We werden verwelkomd door Mario en Wendy, die samen met Valère ervoor zorgden dat we keurig geplaatst stonden.

Voor de gelegenheid had Mario de gerestylede Blauberg bij zich. Deze is omgebouwd tot discobar, en daar hebben we het hele weekend van mogen genieten. Muziek uit den goe de oude tijd kwam er uit de boxen. Super!!!

Vanuit onze luie stoeltjes in de zon, zagen we dan andere BOCC binnenkomen, maar ook op het terrein was er meer activiteit dan anders. Er kwamen heel wat meer vliegtuigen binnengevlogen dan anders, en de Red Devils gaven al een staaltje weg van de show die ze de komende 2 dagen regelmatig zouden laten zien.

Ter gelegenheid van de 100-jarige was er een mooie tentoonstelling over het vliegveld,

- kon je ook deelnemen aan een gegidste toer over het terrein,
- een helikoptervlucht,
- met een oldtimervliegtuig mee...
- er werd een luchtballon opgelaten.

Alles was net iets meer dan de vorige jaren.

Ludo De Vos, een van onze leden, had voor deze gelegenheid zijn Goldwing met zijspan afgestoft en opgeblonken.

Sandro, zijn zoon, kwam op zaterdag met zijn oldtimer tractor.

Een andere vlieger

Heel het weekend was er een gezellige drukte zowel op het terrein, als bij onze caravans.

Velen van ons mochten vrienden en familie verwelkomen voor een gezellige babbel. We zagen Joske van Fernand, en ook nog leden die zonder caravan even langskwamen. Alles hebben we niet gezien, daarvoor was het weekend te kort.

Tot volgend jaar Fly-Inn, we komen zeker terug.

Anneleen.

Onze VFW-caravan, een stukje vliegtuigtechniek op de camping

Foto 6: Onze VFW caravan tijdens het BOCC evenement op Jabbeke

Foto 7: Interieur van onze VFW caravan

Door: Pieter van Wijngaarden- Onze Fokker VFW-caravan is nu bijna vijftig jaar oud en van dit unieke stukje luchtvaartgeschiedenis voor de camping zijn er nog maar een paar over. Het lijkt erg vreemd dat een vliegtuigfabriek in de jaren zestig (tijdelijk) overging op de fabricage van caravans.

Eerst even een verklaring van de afkorting “VFW”.

Deze staat voor :

Vereinigte Flugtechnische Werke GmbH.

Deze naam was in de zestiger en zeventiger jaren zeer bekend door onder andere de bouw van drie belangrijke vliegtuigtypen, het VFW VAK 191B V/STOL testvliegtuig, het militaire transportvliegtuig C-160 Transall en het opmerkelijke verkeersvliegtuig VFW 614. Deze laatste kenmerkte zich door de unieke toepassing van twee straalmotoren die op de vleugels waren bevestigd in plaats van onder de vleugels. Dit was gedaan om het toestel geschikt te maken voor operaties vanaf onverharde terreinen in ontwikkelingslanden.

De fabriek van VFW was gevestigd in Bremen. Zoals door de jaren heen het geval was had de luchtvaartindustrie te kampen met soms veel en soms heel weinig werk. Dit noemde men wel de zeven vette en zeven magere jaren. Tijdens de magere jaren probeerde men het vakmanschap van vliegtuigbouwer binnenshuis te bouwen door te zoeken naar werk dat aan de vliegtuigbouw was gerelateerd. Zo kwam het voor dat er eiersorteermachines werden gemaakt, maar ook haarkammen, aluminium boten en campers, en zo ook caravans.

Ook deze snelle steilstarter VAK191B met straalmotoren was een ontwerp van VFW.

C-160 Transall transportvliegtuig van de Duitse luchtmacht.

De VFW 614 was geen succes.....

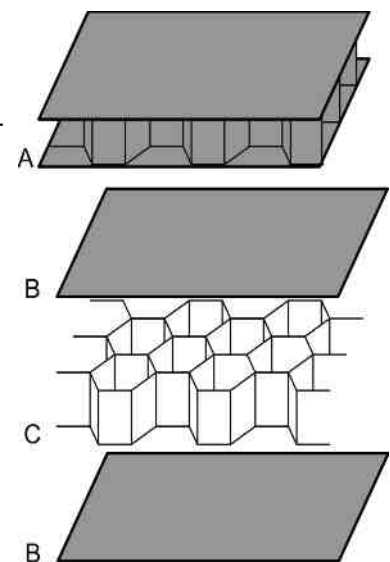
De VFW-vliegtuigfabriek in Bremen, met zesduizend man personeel, startte in 1964 met de caravanproductie. Maar de voorgeschiedenis gaat verder terug naar 1959 toen Ingenieur Ulrich Sass, gebaseerd op de Engelse "Travelmaster", een nog lichtere caravan wilde bouwen. In 1960 ontstonden toen seriematig drie modellen onder de merknaam "ISA" (Ingenieur Sass). Na een productie van vijftig stuks stopte Sass en verkocht de licentierechten en machines aan VFW. In 1962 begon VFW met de bouw van caravans in een nieuwe fabriek bij Delmenhorst (Bremen). Er kwamen diverse modellen van de band rollen zoals de: 320, 360, 380, 390 en de 450. Het typenummer was gerelateerd aan de lengte van de caravan. Soms was er een toevoeging voor een bepaald model wat te maken had met het interieur. Voorbeelden hiervan: de Sport en WL Luxe. Maar wellicht zijn er meer geweest.

De Britse Travelmaster gold als voorbeeld voor de VFW caravan

In 1966 fuseerde VFW met de Nederlandse vliegtuigenfabriek Fokker en volgde ook een introductie van de VFW-caravan in Nederland. De productiegraadte in 1968 bedroeg tweeduizend stuks. Onder druk van Fokker staakte men in 1974 de caravan productie om zich volledig toe te gaan leggen op de vliegtuigindustrie. In totaal zijn er veertienduizend VFW-caravans gebouwd.

De VFW-caravans werden gebouwd in een systeem dat gelijk was aan die van de vliegtuigbouw. De caravans werden dan ook vervaardigd uit materialen die in vliegtuigen van VFW waren verwerkt. Zo zijn de wanden gemaakt van verlijmd aluminium sandwichpanelen. Deze panelen zijn opgebouwd uit meerdere lagen waarbij de binnenlaag bestaat uit een structuur die is opgebouwd als een honingraat. Het voordeel van deze panelen was dat ze oersterk zijn en licht. In de vliegtuigbouw werden deze honingraatplaten bijvoorbeeld gebruikt als vloerplaat van de VFW 614 en Fokker F.27.

Het interieur van de VFW-caravans was vervaardigd uit hout en triplex dat hoogglanzend was afgewerkt met vernis.

Tien jaar geleden kwamen wij in bezit van deze bijzondere caravan. Niet omdat we graag kampeerden maar ik kocht hem omdat hij in een vliegtuigfabriek gebouwd was en ik was een fanatiek luchtvaarthobbyist. We hebben hem gerestaureerd in de toestand zoals hij er in de jaren zestig uitzag. Uiteindelijk hebben we al veel plezier van de caravan gehad en het kamperen vinden we nu een geweldige bezigheid. Tijdens de BOCC-kampementen zijn we er nog maar weinig tegengekomen. Maar wie weet.....

Pieter van Wijngaarden, Lidnummer 290

Welkom

Bij de ledenadministratie zijn in 2016 de volgende nieuwe leden geregistreerd. Deze lijst is bijgewerkt tot en met augustus 2016. We hopen dat onze nieuwe leden veel plezier bij de B.O.C.C. zullen hebben !

lidnr.	Naam				Woonplaats	Land	Kampeermiddel
323	VAN HARSKAMP	A.J.		Marjon	Waterlandkerkje	Nederland	Eriba, Pan Touring Fam., 1977
324	VAN GEIRT	Maty	VALKIERS		Retie	Belgie	Bourgeois, B36, 1970
325	PAREZ	Alex	RIDON		Melle	Belgie	Mostard Yvonne, 1965
326	TEURFS	Patrik	SMITS	Nadia	Ranst	Belgie	De Reu, Bungalow, 1971
327	MOOY	Ary		Astrid	Giessenburg	Nederland	Mostard Yvonne, 1966
328	VAN MELE	Jozef	CLAESSENS		Temse	Belgie	Constructam Coral, 1974
329	VERFAILLE	Angelique			Blankenberge	Belgie	????
330	SCHUER	Sven	CUYLITS		Kwaadmechelen	Belgie	Constructam Coral 1, 1977
331	DUBOIS	Frank			Wervik	Belgie	Safari Royal Touranger, 1980
332	WEINS	Joel			Mechelen	Belgie	????
333	THIJS	Peter			Helchteren	Belgie	Bürstner 360N, 1981
334	MARTENS	Ronny			Sleidinge	Belgie	Peugeot Zwerfwagen, 1990
335	MAQUOI	Kevin			Diepenbeek	Belgie	Predom 126, 1986
336	SERGANT	Maurice			LEUVEN	Belgie	Constructam Coral, 1971
337	VANDENBROECK	Johan	Renard	Pascal	Sart-lez-Spa	Belgie	De Reu Casbah, 1968
338	SECEMBER	Roger			Wevelgem	Belgie	Wa-Wa 180, 1966

Foto: Bezit van Angélique Verfaille

Najaarstreffen van 9 tot en met 11 september 2016 Camping Poldervallei Westende

Het is al weer enkele weken geleden dat dit treffen georganiseerd is, als ik achter de laptop kruip en probeer een leuk verslag te schrijven. Het kost me enige moeite om me alles weer te herinneren, omdat het dagelijkse leven weer volop aanwezig is. Maar ik ga het toch proberen.

Het is vrijdag 2 september, onze Chevrolet Paneltruck uit 1965 en onze Mostard Yvonne 304 HD uit 1963 staan gepakt, klaar om te vertrekken naar onze zuiderburen. Wij zijn namelijk afkomstig uit Nederland.

En wie zijn wij? Wij zijn Ary en Astrid Mooy, onze beagle Bobby-Sue en wij wonen in het mooie dorpje Giessenburg, in de provincie Zuid-Holland.

We behoren tot de vroege vogels en zijn de eerste aanwezige BOCC-er op Camping Poldervallei. We krijgen een plaatsje aangewezen door de campingeigenaar en zijn dochter en we gaan aan de slag om ons Yvonneke op haar plaats te zetten en er een voortentje aan te bouwen. We hebben heerlijk zonnig weer en een prima temperatuur. Als alles geregeld is en opgebouwd is, is het tijd om een beetje te kokkerellen en 's avonds lopen we lekker met Bobby naar de boulevard en het strand. Het is genieten!

Op zaterdag gaan we erop uit om onze weekendboodschappjes te doen en maken we een klein fietstochtje in de omgeving. Op zondag is het stormachtig en verblijven we de meeste tijd in ons voortentje, om te kijken of alles niet wegwaait. Maar gelukkig heeft Ary alles goed vastgesjord en doorstaan we de harde wind. De dagen die volgen worden gevuld met wandelen, fietsen en genieten van het heerlijke weer.

Vanaf dinsdag druppelen de eerste BOCC leden binnen. Gezellig om alvast wat aanspraak te hebben en zo enkele leden van de club te leren kennen. Wij zijn namelijk lid sinds 1 januari van dit jaar en dit was onze eerste keer dat we aanwezig konden zijn op een treffen. In 2015 zijn we wel al op het najaarstreffen in de Klinge geweest, om kennis te maken met de club en naar aanleiding daarvan zijn we lid geworden. Op vrijdag is het gezellig druk, het aantal caravans gaat al richting de 50. Wat een super mooie opkomst is dit zeg. Toppie!

's Avonds worden we om 19 uur verwacht voor de receptie. Eerst gaan we met z'n allen in het zaaltje, waar het treffen wordt geopend door Patrick, de voorzitter van het clubke. Na dit officiële gedeelte is het tijd om gezellig kennis te maken met elkaar, er zijn veel nieuwe leden, dus we staan er niet alleen voor. Het was een zeer geslaagde avond en de inwendige mens is goed verzorgd door de twee organiserende koppels, Roger & Kristien en Dirk & Nadine.

's Morgens was er een bakker aanwezig op de camping met heerlijk verse broodjes en andere lekkernijen. Super, daar hebben we van genoten.

Al vroeg ga ik op pad met mijn buurvrouw Jacqueline Vinders met hun 2 honden naar de rommelmarkt in Westende. Heerlijk samen snuffelen tussen de oude rommel en natuurlijk niet met lege handen naar huis. Op de markt komen we diverse leden van ons clubke tegen en wat een grote markt. Echt leuk! Nadat we weer teruggekeerd zijn op de camping, is het wederom genieten van het weer en gezellig keuvelen met de andere leden. Soms wel wat lastig, pfff, wat een verschillende dialecten hebben onze zuiderburen zeg, maar wel gezellig.

Aan het einde van de middag is het tijd om ons wat op te frissen en ons voor te bereiden op wederom een gezellige avond met BBQ. Wij nemen onze bakfiets mee, met daarin onze lieve, maar o zo eigenwijze Bobby. Ze gedraagt zich best netjes en zo kunnen wij toch genieten van alle lekkernijen en gezelligheid van de BBQ..

Het is inmiddels zondag, Ary haalt heerlijke verse broodjes en nog wat lekkers voor bij de koffie, waarna we eerst uitgebreid genieten van ons ontbijt. Het is vandaag de dag dat onze 10 daagse vakantie, inclusief najaarstreffen BOCC, erop zit. We gaan rustig aan ons boeltje inpakken en om plusminus half 4 vertrekken wij richting huis. De terugreis verloopt voorspoedig, we stoppen onderweg een keer om ff te Mc-en, waarna we om ongeveer half 8 thuis het pad oprijden.

We kijken terug op een zeer geslaagde vakantie en een supergezellig najaarstreffen. We willen iedereen bedanken die dit mogelijk gemaakt heeft, maar met name Roger & Kristien en Dirk & Nadine!

Geweldig bedankt en tot ziens.
Ary & Astrid Mooy
Bobby-Sue

Tekst: Ary en Astrid Mooy

Foto's: Daniël Helsen

Uit: "De kampeerkampioen", augustus 1960, geschreven door: Cri Stellweg.

Eén van de dingen die mij het meest intrigeren op kampeerterrinen, waar ook ter wereld, dat zijn de afvalputten, kuilen of bakken. Ik kan er uren met de neus boven hangen mijmeren. Dat lijkt gek. 't Lijkt zelfs bijzonder onsmakelijk, maar geloof me, het is zo leerzaam. Vooral in de grote drukte, in het hoogseizoen, in de topmaanden juli en augustus, leer ik van een uurtje afvalbak meer dan van een plank deeltjes Volkeren der Aarde. Wat er allemaal in ligt Heel Europa ligt erin.

Duitsland met 'tadellos' recht losgesneden en zuinig uitgekrabte blikjes. Frankrijk met miljoenen uienchillen en afvalaardappelen, zo groot als kinderhoofden. Italië met kleurige kartonnen. De lage landen bij de zee met pronte koffiemelkmeisjes en veel doperwtten middel fijn II. Scandinavië met vis. Vis in olie, haring, in sherry, in tomaat, in anijs en vissekoppen. En Engeland met Tea (the real genuine) en slastronken.

Met wijd open oogjes boven de afvalputten van het continent hangend, bespeurt men iets van de grote gedachten van een verenigd Europa en bedenkt dat die gedachte nog niet zo wild fantastisch en zo onuitvoerbaar hoeft te zijn. Kijk om je heen: gaat 't niet perfect? Zitten ze niet allemaal vredig bij elkaar op de knie, juist in die twee maanden? De grote terreinen in de door het toerisme bemind oorden zitten dan zo vol dat het zaak is de hele dag onder eigen doek te blijven, daar anders een of andere vermoeide Hongaar zijn scheerlijn door jouw luifel heen spant. Alles zit boven op elkaar.

boekjes, is een land vol stille, somere wouden. De boekjes hoeven mij niets meer te vertellen; ik heb de Fin bezig gezien en het klopt wat mij betreft. Direct naast des Finns waterzak zaten drie Wirtschaftswunderkinder. Ze luisterden naar Katrien Valente, als 't effe kon, zongen ze uit volle bost mee en anders snauwden ze tegen elkaar, in ieder geval gaven ze de hele dag geluid van zich. Drukke kindertjes met mooie bulletjes: een autootje vol glanzend chroom, plastic waterreservoirtje op een wioletje, en bequeme stoeltjes rontelom de tent. Behalve achter. Daar stonden namelijk, met de bulldogpenen tot praktisch onder de Duitse dubbeldak, de Italianen. Snaterend, giechelend, de (zijden) kostuums in de bomen hangend en nagels knippend. In punten, zoals wij later constateerden. Achter ons zat een Frans paartje, maar omdat dat zich maar zelden buiten de tentopening vertoonde, raakte het vergeten in het grote gewoel, wat wellicht ook de bedoeling is geweest. Rechts van ons die Fin met zijn dames-de-compagnons en links van ons: Het Pad.

Het Luzerner modelkamp maakte op ons, ondanks zijn grote naam en faam, alleen maar de indruk van een lucratieve parkeerplaats voor mensen. Het was doorsneden met smalle geasfalteerde wegen, waar men tussen het gesnor van de auto's door, iets aan lichaamsbeweging kom doen, ballen of wandelen of zo. Maar het was wel oppassen geblazen, want het verkeer was druk en het gaspedaal werd met verve gebruikt, bovendien stonden er continu langs de kanten Volkswagenbusjes en overcomplete caravans, waar niemand meer raad mee wist.

Zoals het kamp bij Luzern er in het hoogseizoen uitzag, zo ongeveer stel ik me voor dat een Romeins legerkamp eruit heeft gezien, de dag voor een grote veldslag: Tent, mensen, lawaai, geloop, geroep, pruttelende pannetjes, rookpluimen, muziek en geschreeuw allerwege. Maar goed, het gaat dan toch maar allemaal! De verschillende landslieden verstaan zich toch maar uitstekend.

Op het terrein van de Touring Club de Suisse bij Luzern, Vierwoudstedenmeer, Zwitserland, stond direct naast onze waterzak een Fin.

In een soort wigwam, met een gat, 20 cm boven de grond, waardoor hij en de drie vrouwen, die hem vergezelden (dat zoiets kán) zwaarmoedig en zwijgend in en uitkropen. Finland, zeggen de

Eén ding is wel jammer aan de verbroedering op de seizoenendrukke terreinen. Eén nadeel heeft het wel: Het wordt vaak een beetje overdreven, het gaat soms te ver ...

We willen dit artikel fijn houden en volstaan met te zeggen dat met name tegen de schemering de verbroedering hier en daar dusdanige vormen aannam dat wij het raadzaam achtten de dochters van 10 en 13 tintinwaarts te dirigeren. En dan zijn wij toch echt geen puriteintjes .

Zo zijn er ook, ondanks alle dolle indrukken, sensaties, ervaringen en opmerkelijkheden, de nare dingen aan de seizoenendrukke kampeerterreinen. Neen de vent, die lukraak zijn joekel van een tent plaatst, pal vóór de ui- en ingang van een ander, die juist even een wandelingetje in de dreven aan het maken is met zijn kroost. De brave borst, moe doch voldaan thuiskerend met aan iedere hand een slaperig kind, vindt een versperde tent. "Maar meneer, hoe kunt u nou..." en "Ziet u dan niet ...?", want je wilt toch geen ruzie maken. Je bent tenslotte met vakantie, voor je plezier uit en van louter goeie willen. Vervuld van de grote broederschapsgedachte ... Maar de lukraak-vent roept: "weet ik veel! Haddu d'r een bordje bij moeten zetten! Ik staan hier nou en nou blijf ik staan!". En de goede, moeë huisvader, moet z'n hele luifel-leef-woonruimte om gaan bouwen, hetgeen voorwaar geen kleinigheid is als men een uitrusting heeft, berekend op een gezin met drie kleine kinderen. Bovendien zit hij nu met de neus in het prikkeldraad. Maar leve de verbroedering en kiezen op mekaar.

Zo kun je je ook dol ergeren aan de hoorspelwelusteling, die de hele draagbare afdraait, net zolang tot de genuanceerde stemmenrumoer van een hoorspel zijn trommelvlies bereikt. Het kan niet schelen waar vandaan, uit Boedapest, Brussel of Bordeaux, maar een hoorspel moet er wezen. En het ganse veld leeft en lijdt mee. Nolens volens. Leve de verbroedering. Toch is het fijn dat de geest van verbroedering zo vaardig is over de mensen op kampeerterreinen, dat ze zich over het algemeen zo verdraagzaam en lankmoedig gedragen jegens malkander, want anders zou je alras dezelfde onverkwikkelijke taferelen van iedere dag in zoveel woonblokkendozen krijgen te aanschouwen. Stormachtige scènes bij het, vlakbij de kookhoek van de buurman, uitkloppen van een dagenlang gebruikte gronddeken. Wilde woordenwisselingen over achtergelaten slablaadjes in gemeenschappelijke vertrekken als douchehok en wasdito. Hoog geharrewar over ander-mans kind, dat ballen laat belanden op buitenterritoriaal grondgebied, enz.

Toch, toch zijn er mensen, die er niet voor voelen, voor de verbroedering, voor de leerzame, lawaaierige seizoenendrukke. Liever gaan die in april reeds op Ameland zitten blauwbekken of in oktober reumatische aandoeningen op zitten in de

IJsselstreek. Of, en dat is bijzonder leep, ze sluiten zich voorzichtig aaneen, kruipen stiekumpjes samen op een Heel Eigen terreintje. Met een hek erom heen, waarop een bordje: Verboden Toegang voor onbevoegden en een eigen vlag. Zo wordt de zekerheid, ook in de topmaanden, verkregen. Men blijft strikt entre-nous, scharrelt stilletjes rond, luistert naar de vogelen des velds, de enigen die hier het hoogste woord voeren, hurkt hoogstens eenmaal per week, en wel op zaterdag avond, bijeen om het gezamenlijke kampvuur Een cirkel oud testamentische figuren, zacht en schor d'aloude hymnen neuriënd.

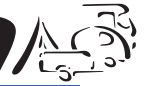
Kijk, dat is ook mooi. Maar de grote verbroedering, het in aanraking komen met alle vormen van kamperen (en dat zijn er wat!), het kennis maken met lieden uit alle's Heren landen, uit alle geledingen van de maatschappij, Nee, dat is er dan niet meer bij. Het is het bedrijven van apartheidspolitiek, die niet leerzaam is en eigenlijk een beetje uit de tijd.

Maar komaan, het is heerlijk dat 't allemaal naast elkaar bestaan kan. Zelfs en óók in onze propvolle landen; en in de topmaanden juli en augustus.

Cri Stellweg.

Foto's: Luzerner Zeitung e.a.

La croix cognet, 03250 Châtel-Montagne, Frankrijk

Uit: La semaine de l'Allier dd. 11 april 2013

CHÂTEL MONTAGNE-

Un nouveau gérant au Camping

Denis Force heeft zonder spijt de Tours de Défense van Parijs verruild voor het beheer van "Camping Retro Passion" in Châtel Montagne. Hij wilde het anonieme leven in Parijs ontvluchten en de rust en ruimte van een Frans dorp opzoeken, met burens en met de gezelligheid van een kleine gemeenschap. Dit heeft hij gevonden in Châtel—La croix Cognet.

Bij het oprijden van de camping ontdek je al de passie van Denis voor (oude) auto's, met name Citroën. Niet alleen de receptie, maar de hele camping is bezaaid met bewijzen voor deze passie. In de ruimste zin van het woord: Alles is retro, zelfs de snackbar.

"Mijn camping heeft 33 staanplaatsen, 3 stacaravans en 4 chalets op 1,5 hectare. Er is een zwembad, een tennisbaan en meerdere jeux de boulesbanen. De hele camping is opgezet rondom mijn passie: Oldtimers en het verzamelen van alles wat hiermee te maken heeft. Gedurende het seizoen organiseren we petanque-toernooien, brocantes en muziekkavonden, etc.", aldus Denis.

Van de B.O.C.C. hebben Patrick & Anneleen en Michel & Karin de camping al een keer bezocht en dit tot aller tevredenheid. Jan en ik denken dit in 2017 te doen. Bijgaande foto's mogen voor zich spreken!
Meer weten: www.camping-retro-passion

WG- Met dank aan Denis en Isabelle voor het insturen van het artikel.

Foto's: Patrick, Pelckmans en Michel Devis

	<p>Voorzitter Patrick Pelckmans Tel.+32 (0)3 60 52 301 (18.00 tot 21.00 uur) M: +32 (0)485 78 14 55 E: Voorzitter@BOCC.be</p>		
	<p>Ondervoorzitter Yvan Marchand T: +32 50 38 99 61 M: +32 E: Ondervoorzitter@BOCC.be</p>		<p>Redactie/opmaak clubblad Wilma van de Gevel Tel.: +32 (0)11 71 78 99 E: Clubblad@BOCC.be E: redactie@bocc.be C: Wa-Wa 400 SL-1971</p>
	<p>Secretariaat/penningmeester Heidi van Belle Tel. +32 (0) 476 84 95 82 E: Secretariaat@BOCC.be</p>		<p>Database onderdelen/redactie Francis Hendrickx Tel.+32 (0)473 62 97 82 E: odb@bocc.be</p>
	<p>Bestuursmedewerker. Valère Volders Tel.: +32 (0) 495 25 38 32 E: prospectie-ALA@BOCC.be</p>		<p>Clubfotograaf Karl Zijlstra Tel.: +31 (0)416 54 33 04 E: kahazet@home.nl</p>
	<p>Bestuursmedewerker Gino Desmet Tel.: +32 (0) 477 59 37 29 E: prospectie-WVOVB@BOCC.be</p>		<p>Clubfotograaf Mario de Bruyne Tel.: +32 (0) 478 45 55 49 E: mario.debruyne@skynet.be Leden die geïnteresseerd zijn in de BOCC foto's van onze clubfotograaf Mario De Bruyne graag een mail naar Mario zodat hij juist uw mailadres kent.</p>
	<p>Tom Dooley Inschrijvingen Treffens BOCC vzw M: <u>+32 (0)472 23 45 22</u> E: <u>Inschrijving Treffens</u> C: <u>KIP 540 KB - 1980</u></p>		<p>Website Verzorger - BOCC vzw Matt Hendriks april 2006 M: +31 6 24 23 20 71 E: Website Verzorger -1- C: WA-WA 180 Sport - 1969 C: WA-WA 400 SL - 1970</p>
	<p>Lief en Leed van "tante Vit". Yvette Calenaere Berkenhagestraat 86 B-8210 Zedelgem Tel.: +32 (0)50 20 85 49 E: bobenvit@proximus.be</p>		<p>Website Verzorger 2 - BOCC vzw Daniel Helsen M: +32 475 35 27 60 E: Website Verzorger -2- C: BOURGEOIS B36 - 1962</p>
	<p>Contacten buitenland Twan Vinders Tel.: +31 (0) 433 64 30 00 Tel.: +31 (0) 622 84 47 98 E: international@BOCC.be</p>		<p>Kascontrole Jean Marie Coenegrachts Tel.: +32 (0) 477 76 49 40 E: jm.coenegrachts@telenet.be</p>
	<p>Boetiek en Clubartikelen Goedele Jacob Tel.: +32 (0) 472 79 37 22 E: Boetiek@BOCC.be</p>		<p>E.H.B.O. bij Treffens Klaus Kadereit Tel.: +32 (0) 12 26 19 46 Tel.: +32 (0)476 31 60 55 E: klaus.kadereit@telenet.be</p>

Retouradres:

Pelckmans Patrick
Binnenweg 30
2950 Kapellen

Driemaandelijks tijdschrift P409433

Afgiftekantoor 8210 Zedelgem

PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Den Trekker

Oktober 2016

Oktober
De blaadjes waaiden,
Langs alle wegen,
De blaadjes draaiden
In kringen rond -
Ik liep te dreutelen
En kwam ze tegens,
Ik zag ze wentelen
Over den grond.

Het was oktober,
Wanneer de blaren
Roods als rood koper,
Of geel van kleur,
In dichte scharen
Neer komen strijken -
Ik liep te kijken
En snoof den geur.

Jacqueline E. van der Waals

